

VLAAMSE GEMEENSCHAP

AMV/00069819/1008

Voor eensluidend verklaard afschrift
Het afdelingshoofd

ing. F. WAMBACQ

BESLUIT VAN DE VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW/
HOUDENDE UITSPRAAK OVER HET BEROEP AANGETEKEND TEGEN DE
BESLISSING NR. 82/46003/233/1/A/10/RB/EDL VAN 23 AUGUSTUS 2001 VAN DE
BESTENDIGE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN OOST-VLAANDEREN
HOUDENDE HET VERLENEN VAN DE VERGUNNING AAN DE NV INDAVER B,
GEVESTIGD AAN DE POLDERVLJETWEG Z.N. TE 2030 ANTWERPEN, VOOR HET
VERANDEREN DOOR UITBREIDING VAN EEN BESTAAND EN VERGUND
INDUSTRIEEL AFVALVERWERKINGSBEDRIJF, GELEGEN TE 9120 BEVEREN-
WAAS (KALLO), MOLENWEG Z.N. – HAVEN 1940.

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, zoals gewijzigd bij de
decreten van 7 februari 1990, 12 december 1990, 21 december 1990, 22 december 1993, 21
december 1994, 8 juli 1996, 21 oktober 1997 en 18 mei 1999, 3 maart 2000 en 9 maart 2001;

Gelet op het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het
Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning, zoals herhaaldelijk gewijzigd bij besluiten
van de Vlaamse regering en bij het decreet van 18 mei 1999;

Gelet op het besluit van 1 juni 1995 van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale
bepalingen inzake milieuhygiëne; zoals herhaaldelijk gewijzigd bij besluiten van de Vlaamse
regering;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot bepaling van de
bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ontvankelijk bevonden beroep van ABLLO vzw (Actiecomité tot Beveiliging van het Leefmilieu op de Linkeroever), ondertekend door dhr. Willy Van Overloop en dhr. Erik Rombarut, aangetekend tegen de beslissing nr. 82/46003/233/1/A/10/RB/EDL van 23 augustus 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning, voor een termijn verstrijkend op 12 november 2012, aan de nv Indaver B, gevestigd aan de Poldervlietweg z.n. te 2030 Antwerpen, voor het veranderen door uitbreiding van een bestaand en vergund industrieel afvalverwerkingsbedrijf, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Beveren (Kallo), afdeling 8, sectie A, nrs. 100d en 100e, aan de Molenweg z.n. – Haven 1940 te 9120 Beveren-Waas (Kallo), met als voorwerp:

- de opslag en mechanische behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen (trommelmolen, hamermolen en shredder);
- de opslag en verbranding, met of zonder energiewinning en met of zonder terugwinning van stoffen, van niet-gevaarlijk behandeld houtafval;
- de opslag en verbranding van niet-gevaarlijke afvalstoffen (stedelijk afval) met een verbrandingscapaciteit > 3 ton/uur;
- de opslag en verbranding, met of zonder energiewinning en met of zonder terugwinning van stoffen, van niet-gevaarlijke bedrijfsafvalstoffen die vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen;
- de opslag en verbranding, met of zonder energiewinning en met of zonder terugwinning van stoffen, van andere niet-gevaarlijke afvalstoffen;
- het lozen van maximum 900 m³/jaar huishoudelijk afvalwater in oppervlaktewater (Dolso-beek);
- elektriciteitsproductie: bedoelde inrichtingen voor de elektriciteitsproductie (turbine) met een totaal geïnstalleerd vermogen van 33 MW;
- 8 transformatoren met een nominaal vermogen van 5 x 2.500 kVA, 6.000 kVA, 33.000 kVA en 40.000 kVA;
- vast opgestelde batterijen waarvan het product van het vermogen, uitgedrukt in Ah, met de klemspanning, uitgedrukt in V een totaal vermogen heeft van 30.000 VAh;
- luchtcompressoren en airconditioningsinstallaties met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 488 kW (1 airco met een vermogen van 38 kW en 3 persluchtcompressoren met een vermogen van 150 kW elk);
- de opslag van maximum 1.000 l propaan in verplaatsbare recipiënten;
- de opslag van 252 m³ oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen (5 m³ NaOH, 7 m³ HCl, 140 m³ CaO (kalk), 50 m³ ammoniakaal water (25 % oplossing) en 50 m³ ureum);
- de opslag van 30.000 l stookolie in een bovengrondse tank;
- vast opgestelde motoren: 1 noodgenerator met een vermogen van 500 kW en 1 ketelvoedingswaterpomp met een vermogen van 250 kW;
- 3 stoomketels met elk een waterinhoud van 1.500 m³ rookgaszijdige volume en 100 m³ watervolume;
- 3 stoomtrommels met elk een inhoud van 15.000 l en 3 flash tanks met een inhoud van 2.000 l;

- 1 stoomturbine voor elektriciteitsproductie (vast geplaatste) met een totaal geïnstalleerd elektrisch vermogen van 33 MW;
- een bronbemaling die technisch noodzakelijk is voor ofwel de verwezenlijking van bouwkundige werken, ofwel de aanleg van openbare nutsvoorzieningen;

Gelet op het attest bedoeld in artikel 31, § 3 van VLAREM I waaruit blijkt dat de voormelde beroepen beslissing werd bekendgemaakt door aanplakking vanaf 6 september 2001;

Gelet op het feit dat voormeld beroep werd ontvangen op 8 oktober 2001; dat het beroep ontvankelijk werd bevonden op 16 oktober 2001;

Gelet op het ministerieel besluit nr. AMV/69819/1008/U van 6 maart 2002 waarbij de behandelingstermijn met 1 maand werd verlengd;

Gelet op het feit dat voormelde beroependiener de volgende bezwaren doet gelden:

- verwijst naar de mogelijkheid tot het opleggen of wijzigen van de vergunningsvoorwaarden door de vergunningverlenende overheid;
- er wordt getwijfeld aan het feit of hier wel de BBT wordt toegepast;
- door de exploitatie van de nieuwe verbrandingsinrichting van Indaver in de nabijheid van een woonomgeving zal ernstig gevaar dreigen voor de mens en het leefmilieu;
- door de exploitatie van deze nieuwe installatie wordt in Vlaanderen de afvalverbrandingscapaciteit niet verminderd (in huishoudelijk afvalstoffenplan voorzien in een afbouw van 200.000 ton/jaar), maar in het totaal vermeerderd met 441.000 ton;
- de bouw van deze nieuwe oven is in strijd met de bepalingen van het afvalstoffenplan;
- er is nog steeds geen duidelijke beleidsnota over het hoogcalorisch afval en het slib;
- het in de milieuvergunning vermelde hoogcalorisch afval omvat niet alleen restfractie welke overblijft na scheiden en gisten, maar omvat heel wat industrieel afval waaronder opgewerkt shredderafval, tapijtafval, restfractie wit- en bruingoed, bedrijfsafval, textielafval, restfractie bouwafval en selectieve sloop, houtafval, technisch rubber waaronder teermastiek en rubberbanden;
- dit afval mag niet verbrand worden zonder dat er bewezen wordt dat er geen andere milieuvriendelijkere verwijderingstechnieken bestaan of kunnen ontworpen worden;
- de bouw van een wervelbedoven wordt aangevat voor de bouw van bv. grootschalige scheidings- en gistingsinstallaties; hoe kan men dan de hoeveelheid hoog calorisch afval juist inschatten als deze installaties nog niet werken en nog niet gebouwd zijn;
- door het vergunnen van deze installatie wordt voorbijgegaan aan het preventie- en verzorgingsbeginsel;
- de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest is in deze zaak geen onpartijdige adviesverlener;
- de verschillende oventypes werden niet afgewogen;
- de inplanting van de installatie is in de onmiddellijke nabijheid van twee natuurgebieden: het Galgenschoor en de linker Scheldeoever;

- de bouw van een nieuwe oven is in strijd met de regeringsverklaring van 1999;
- stof is één van de meest gevaarlijke stoffen die de oven verlaten;
- fijn stof kan tot diep in de longen van de mensen doordringen waardoor deze toxische stoffen rechtstreeks in de bloedbaan doordringen en kinderen en mensen vergifigen;
- de Commissie Milieu en Gezondheid van het Vlaams Parlement kwam dit jaar tot het besluit dat de bestaande milieunormen volledig zouden moeten worden herzien om ze af te stemmen op de bescherming van de kwetsbare groepen in de samenleving;

Gelet op het horen op 20 december 2001 door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van de aanvrager, die bij dit horen stelt dat:

- in het Mer werd reeds uitgegaan van de normen die zullen gelden volgens de EG-Richtlijn met betrekking tot de verbranding van afvalstoffen;
- voor NOx de norm van 200 mg/Nm³ zonder probleem zal gehaald worden;
- de wervelbedoven uiterst geschikt is om met de niet-katalytische deNOx-installatie de vooropgestelde norm van 200 mg/Nm³ te halen;
- er zelfs zal geprobeerd worden om een lagere emissiewaarde te bekomen van 150 mg NOx/Nm³;
- er niet werd geopteerd voor het plaatsen van een katalytische deNOx-installatie die een lagere NOx-norm kan garanderen omdat deze een veel hoger energieverbruik kent, er met dergelijk systeem een zekere milieu-impact blijft en dat er hiermee moeilijk te verwerken afvalstoffen zouden overblijven;
- de deNOx wordt op alle roosterovens voorzien;
- de normen van de EG-richtlijn met betrekking tot stof en SO₂ zullen probleemloos gehaald worden;

Gelet op de volgende milieuvergunningsbesluiten van toepassing op deze inrichting:

- het besluit nr. 46003/44/a/1 van 12 november 1992 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor een verwerkingseenheid voor kwikhoudende lampen en batterijen bestaande uit twee delen: breek- en sorteerinstallatie en kwikdestillatie-eenheid, voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het ministerieel besluit nr. BMV/0004195/602 van 14 juni 1993 houdende wijzigen van het besluit van de bestendige deputatie van 12 november 1992;
- het ministerieel besluit nr. BMV/00004195/604 van 10 januari 1994 houdende wijziging van de milieuvorwaarden;
- het besluit nr. 46003/158/A/1/PC/tdb van 29 juni 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor het exploiteren van een roosteroven (afvalverbrandingsinstallatie) voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het besluit nr. 46003/158/A/3/CH/tm van 28 september 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor de uitbreiding van de roosteroven, voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;

- het besluit nr. 46003/158/A/4/VC/kd van 14 maart 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor de exploitatie van een stortplaats klasse 1, voor een termijn verstrijkend op 14 maart 2006;
- het besluit nr. 46003/233/A/1/CH/jv van 7 mei 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor de opslag en mechanische behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen met een opslagcapaciteit van 3.000 ton te behandelen afvalstoffen en 1.680 ton behandelde afvalstoffen, en de lozing van huishoudelijk afvalwater via een septische put in oppervlaktewater, voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het besluit nr. 46003/233/A/3/GG/ivds van 7 mei 1998 van bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor de uitbreiding met een derde roosteroven en regularisatie van een stoomketel en turbines, voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het besluit nr. 46003/158/A/5/CH/ivds van 15 oktober 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor de uitbreiding met een mobiele ontijzeringsinstallatie, voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het besluit nr. 46003/233/A/5/PV/mp van 11 maart 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor de uitbreiding van de roosteroven met een capaciteit > 50.000 ton voor lijn 3 + aanhorigheden, voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het besluit nr. 46003/233/W/1/RB/PV/kd van 7 oktober 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor de uitbreiding met zuurstofopslag in verplaatsbare recipiënten ten behoeve van IVKA, voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het besluit nr. 46003/233/M/1/CH/av van 26 augustus 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor de uitbreiding end-cut van IVKA, voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het besluit nr. 46003/233/W/1/RB/PV/kd van 7 oktober 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het wijzigen van de openingsuren van de roosteroven (ROX), voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het besluit nr. 46003/233/1/A/7 van 29 juni 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor de uitbreiding met de opslag en verwerking van houtafval, voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het besluit nr. 46003/233/1/a/8 van 26 april 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor de verandering van de bestaande verbrandingsinstallatie door uitbreiding van de storthal en bijkomende afvalbunker bij de roosterovens en wijziging van de opslagmogelijkheden van afvalstoffen in bunkers en de storthal en van de bronbemaling, voor een termijn verstrijkend op 11 november 2012;
- het besluit nr. 82.710/96-10/VDB van 26 maart 1998 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van de vergunning voor een grondwaterwinning categorie B met een maximumdebiet van 480 m³/dag en 175.200 m³/jaar uit 2 putten van 30,5 m diepte, tot 26 maart 2008;

Gelet op het advies (gunstig voor installatie van de denoxinstallatie, ongunstig voor de uitbreiding met de wervelbedovens) van 30 november 2001 van de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg van de administratie Gezondheidszorg van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur;

Gelet op het gunstige advies van 30 november 2001 van de Vlaamse Milieumaatschappij;

Gelet op het gunstige advies van 4 december 2001 van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij;

Gelet op het gunstige advies van 10 december 2001 van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur;

Gelet op het gunstige advies van 18 december 2001 van de afdeling Milieuvergunningen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het departement Leefmilieu en Infrastructuur;

Gelet op het gunstige advies van 20 december 2001 van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie;

Gelet op het MER, met conformiteitscode CAII/01/473, conform verklaard op 24 januari 2001, opgesteld door SGS EcoCare NV, met als onderwerp: MER voor de oprichting van een wervelbedoven bij Indaver B NV, en waarvan de voornaamste conclusies luiden als volgt:

lucht (geplande situatie):

NOx: de berekende immissieconcentratie thv het pluimmaximum voor 98-percentiel ($60 \mu\text{g}/\text{m}^3$) bevindt zich ook in de geplande situatie ter hoogte van het industriegebied ten noord-noordoosten van Indaver, nabij het Fort Liefkenshoek. Bij vergelijking van de berekende 98-percentiel NOx-immissiebijdrage van Indaver met de globale immissieconcentratie nabij Indaver (rekenkundig gemiddelde van twee meetposten), blijkt dat ter hoogte van het pluimmaximum een bijdrage van ca. 27 % geleverd wordt. In de nabijgelegen woongebieden Doel, Kallo, Lillo en de Van Cauwelaertsluis, het nabijgelegen natuurgebied Het Galgenschoor en op de linker Schelde-oever wordt een bijdrage in de 98-percentiel immissieconcentratie berekend die ca. 0,9 à 23 % ($2 \text{ à } 52 \mu\text{g}/\text{m}^3$) van de globale immissieconcentratie nabij Indaver

bedraagt. Indaver levert een relevante, doch nog aanvaardbare bijdrage aan de globale NO_x-immissie in de omgeving;

SO₂: de berekende immissieconcentratie ter hoogte van het pluimmaximum voor de 98-percentiel (7,4 µg/m³) bevindt zich eveneens ter hoogte van het industriegebied ten noord-noordoosten van Indaver, nabij het Fort Liefkenshoek. Het levert een bijdrage in de globale immissieconcentratie nabij Indaver (rekenkundig gemiddelde van twee meetposten) van ca. 9,9 %. In de nabijgelegen woon- en natuurgebieden wordt een bijdrage in de 98-percentiel immissieconcentratie berekend die ca. 1,2 à 7,1 % van de globale immissieconcentratie nabij Indaver bedraagt. Indaver levert een kleine bijdrage aan de globale SO₂-immissies in de omgeving, welke als aanvaardbaar te evalueren is;

dioxines: de jaargemiddelde depositiewaarde ter hoogte van het depositiepluimmaximum (4,3 pg/m².dag) bevindt zich op het bedrijfsterrein van Indaver zelf en voldoet aan de grenswaarden van de CEM en de WHO. Aan de strengste richtwaarde van 3,4 pg/m².dag, gesteld door de CEM-WHO wordt net niet voldaan. In de nabijgelegen woon- en natuurgebieden wordt een bijdrage in de jaargemiddelde immissieconcentratie berekend die maximaal ca. 29 % van de strengste richtwaarde van de CEM en de WHO bedraagt en ca. 26 % van de gemiddelde meetwaarde aan dioxinen in de omgeving van Indaver. In de geplande situatie levert Indaver, uitgaande van maximalistische ingeschatte emissies, een relevante bijdrage aan de depositiewaarden in de omgeving;

overige parameters: de pluimmaxima van de 98-percentiel immissiebijdragen voor de parameters CO, stof, HCl, HF, totale organische stoffen (TOC) en zware metalen bedragen maximaal 0,03 % à maximaal 1 % van de immissienormen. Voor HF wordt (maximalistisch) 3,3 % van de norm berekend, doch deze waarde zal in de werkelijkheid niet voorkomen dankzij de voorziene rookgaszuivering. De concentraties in de woongebieden en de natuurgebieden liggen minstens een factor drie lager. De impact op de luchtkwaliteit in de omgeving is voor deze parameters zeer beperkt tot verwaarloosbaar;

water:

zowel de bestaande als de geplande installaties genereren geen industrieel afvalwater. Alle restwaters worden terug in de installaties ingezet. Het hemelwater wordt opgevangen om zoveel mogelijk ingezet te worden in de processen waardoor het gebruik van leidingwater beperkt wordt. Enkel het overschot aan niet-verontreinigd hemelwater en een kleine stroom sanitair afvalwater (ca. 0,3 m³/h in de referentiestituatie en ca. 0,4 m³/h in de geplande situatie) worden geloosd. Dit gebeurt in de Dolsobeek die uitmondt in het Doeldok.

Tijdens de aanlegfase (bouwen van nieuwe installaties) wordt een beperkte aanvoer van bemalingswater verwacht. Dit bemalingswater wordt naar een braakliggend deel van het terrein of naar de Dolsobeek gepompt. De beperkte lozing van Indaver heeft een zeer lage vuilvracht, waardoor geen merkbare effecten zullen optreden;

bodem en grondwater:

algemeen kan gesteld worden dat de nieuwe installaties, die in het kader van dit project worden gerealiseerd, voldoen aan de hedendaagse standaarden mbt de bescherming van bodem en

grondwater. Hierdoor is het bijkomende risico voor emissies naar bodem en grondwater als minimaal te omschrijven. Toch dient er mee rekening gehouden te worden dat het gebied, door de recente ophoging, nog onderhevig is aan zettingen. Door differentiële belasting van ondergrondse leiding- en rioolringstelsels kan dit leiden tot breuken. Indien deze stelsels verontreinigende stoffen vervoeren is het aangewezen periodiek de werkingsstaat te controleren.

Verder werd een inventaris opgemaakt van de huidige toestand van bodem en grondwater. Hieruit blijkt dat er nog geen industriële beïnvloeding van de ondergrond is.

Voor de aanlegfase geldt dat een bemaling dient te worden uitgevoerd gezien de bouwput dieper is dan de grondwatertafel. Het bemalingwater zal afgeleid worden ofwel naar de Dolsobeek, ofwel naar een braakliggend deel van het bedrijfsterrein, waar het terug in de bodem kan infiltreren. De invloedsstraal van de bemaling zal binnen de grenzen van de site blijven. Er zijn bijgevolg geen effecten te verwachten als gevolg van de bemalingswerkzaamheden.

Tijdens de bouwwerken zal het uitgegraven zand tijdelijk vlakbij de werf gestockeerd worden. Van zodra de bouwwerf boven het maaiveld uitkomt, wordt er terug aangevuld met zand dat in het begin uitgegraven werd. Het overschot aan uitgegraven zand wordt elders op het bedrijfsterrein uitgespreid. Daar het terrein vrij recent werd opgehoogd, zijn er nog duidelijk meetbare zettingen die opgevuld zullen worden. Uit de beschikbare gegevens blijkt dat de uit te graven specie niet verontreinigd is.

De hoeveelheden micropolluenten (zwarte metalen en dioxinen) die door neerslag vanuit de emissies via de schoorstenen van Indaver op de bodem terechtkomen zijn, zowel in de huidige situatie als in de toekomstige situatie, dusdanig beperkt dat er geen effecten op bodem en grondwater te verwachten zijn;

geluid en trillingen:

het specifieke geluid van WBO en ook het specifieke geluid van de geplande situatie blijft in alle beoordelingspunten onder de strengste grenswaarde voor geluid in open lucht. De hoogste specifieke bijdrage van WBO treedt op ten oosten en ten zuidoosten van de bedrijfsgrens, maar blijft toch nog 9 dB(A) onder de strengste grenswaarde voor geluid in open lucht. Het betrouwbaarheidsinterval op het berekende specifieke geluid bedraagt +/- 3 dB(A).

Bij de berekening van het specifieke geluid van de werfelbedovens werden de reeds uitgevoerde maatregelen van RO12 eveneens meegerekend. Het is ook hier essentieel dat de vermelde maatregelen ook bij WBO toegepast worden.

Belangrijk is dat voor de wanden van het gebouw van de werfelbedovens, minstens dezelfde uitvoering wordt gekozen (plaatstaal, minerale wol 12 cm/ plaatstaal) als deze van RO12 en RO3. Indien wanden met een lagere akoestische demping gekozen worden, kan het specifieke geluid van de werfelbedovens gevoelig stijgen.

Het in werking stellen van de twee werfelbedovens zal het specifieke geluid van Indaver B vooral in het oosten op 200 meter met ca. 3 dB(A) verhogen ten opzichte van de referentiesituatie en roosteroven 3. In het zuidoosten zal deze verhoging op 200 meter ca. 3 dB(A) bedragen.

Uit de resultaten van de vaste omgevingsmetingen in MP1 bleek dat het akoestische klimaat in deze positie niet enkel door de referentieinstallaties wordt veroorzaakt, maar ook sterk door

het aan- en afrijden van vrachtwagens. Tevens wordt in oostelijke richting het akoestische klimaat bepaald door de naburige bedrijven.

Het omgevingsgeluid bedroeg in MP1 50 tot 56 dB(A). Op 200 meter van de bedrijfsgrens naar het oosten zal, gezien de dichte nabijheid van de buurtbedrijven, het omgevingsgeluid waarschijnlijk niet lager zijn dan in MP1. Zodoende kunnen we stellen dat het specifieke geluid van de twee wervelbedovens een beperkte invloed zal hebben op het omgevingsgeluid;

mens:

algemeen kan gesteld worden dat voor de emissiewaarden van de wervelbedovens de emissiegrenswaarden gehanteerd zijn, wat uiteraard weerspiegeld wordt in de milieueffecten. In werkelijkheid zal de uitstoot van de wervelbedovens in de grootte-orde van de roosterovens liggen en dus beduidend lagere emissiewaarden geven. De berekende milieueffecten houden dus een overschatting in van de werkelijke situatie.

Dispersieberekeningen resulteren in NO_x-immissieconcentraties die zowel in de referentiesituatie als in de geplande situatie geen noemenswaardige effecten voor de mens geven. Voor de immissieconcentraties ter hoogte van het pluimmaximum wordt in de referentiesituatie een maximale waarde berekend die ca. 31 % van de richtwaarde van de WHO bedraagt. Voor de geplande situatie wordt maximaal ca. 41 % van deze concentratiedrempel bekomen. Er worden geen milieueffecten verwacht, noch van de bijdrage van Indaver, noch van de globale immissieconcentraties.

In de geplande situatie worden SO₂-immissieconcentraties berekend die, ter hoogte van het pluimmaximum, hooguit 11 % van de WHO-richtwaarde bedragen. Ook van deze parameter worden dus geen milieueffecten verwacht, door de bijdrage van Indaver. Uit metingen blijkt dat aan de Petroleumkaai (ca. 5 km ten zuidoosten van Indaver) wel beperkte gezondheidseffecten door SO₂ kunnen voorkomen. Dit is niet het geval voor de metingen van Doel. De bijdrage van Indaver aan de Petroleumkaai bedraagt echter hooguit ca. 1 %.

Verder blijkt uit de uitgevoerde dispersieberekeningen dat de depositie van dioxinen ter hoogte van het depositiepluimmaximum in de referentiesituatie voldoet aan de richt- en grenswaarden gesteld door de CEM en de WHO: de waarde bedraagt ca. 4,5 à 18 % van de richt- en grenswaarden. In de geplande situatie wordt voldaan aan de grenswaarden van de CEM en de WHO. Er wordt wel een overschrijding ten opzichte van de strengste richtwaarde van de CEM-WHO met ca. 26 % berekend. Wanneer voor de wervelbedovens vergelijkbare emissiewaarden als voor de roosterovens bekomen zouden worden, zou aan deze richtwaarde wel voldaan worden. De berekende depositie over de komende vergunningsperiode ter hoogte van de omliggende agrarische gebieden ligt een factor 170 à 250 onder de Duitse streefwaarde. Indaver heeft nauwelijks invloed op het water van het Doeldok, aangezien er slechts sanitair afvalwater en hemelwater geloosd wordt. Enige effecten op de mens via deze weg als gevolg van de activiteiten van Indaver zijn dan ook niet te verwachten.

Inzake het aspect geluid kan besloten worden dat het specifieke geluid van de referentiesituatie en van de geplande situatie in alle Vlarec II beoordelingspunten ruim onder de grenswaarden blijft. Aangezien het omgevingsgeluid rond Indaver sterk bepaald wordt door de naburige bedrijven, is er voor de geplande situatie slechts een geringe invloed op het omgevingsgeluid te verwachten. Er worden dan ook geen effecten voor de mens verwacht;

fauna en flora:

een eventuele impact van Indaver op fauna en flora kan in principe via de atmosferische emissies of via afvalwaterlozingen verlopen. De lozing van afvalwater is dermate beperkt dat eventuele effecten op fauna en flora via deze weg verwaarloosbaar zijn. De bespreking van de mogelijke effecten op fauna en flora wordt beperkt tot de parameters NO_x, SO₂ en dioxinen. Voor de andere parameters kan gesteld worden dat de bijdrage van Indaver in eventuele effecten op fauna en flora van een verwaarloosbare grootte-orde is. De concentraties aan NO_x, SO₂ die Indaver veroorzaakt in de natuurgebieden liggen, zowel in de huidige als in de toekomstige situatie, ruim onder de toetsingswaarden voor het jaargemiddelde. Indaver veroorzaakt voor deze pollutanten op zich geen effecten op fauna en flora. Doordat deze concentraties bijdragen tot de algemene verontreiniging kunnen wel effecten veroorzaakt worden.

Aan de hand van de beschikbare meetgegevens kan verwacht worden dat er zich effecten van de globale immissieconcentraties van de pollutanten NO₂, SO₂ en O₃ in de omgeving van Indaver voordoen. Deze effecten zijn vooral te wijten aan de NO_x-verontreiniging, waaraan Indaver in zekere mate bijdraagt. De beperking van de NO_x-uitstoot door plaatsing van de deNox-installatie is dus zeker te verkiezen.

De berekende depositie aan dioxinen, door Indaver op 20 jaar veroorzaakt op de linker Schelde-oever (meest nabijgelegen natuurzone), ligt een factor 160 onder de Duitse streefwaarde. In de toekomstige situatie is dit nog een factor 38. Op de rechter Schelde-oever en in de Doel- en Nieuw Arenbergpolder veroorzaakt Indaver nog minder depositie. Er zijn dus geen effecten van de dioxine-depositie van Indaver op de bodem of op fauna en flora te verwachten, hoewel voor de toekomstige situatie uitgegaan is van maximale dioxine-emissies. Hierbij kan opgemerkt worden dat, indien de wervelbedovens gelijkaardige dioxine-emissies als de roosterovens zouden hebben, het depositiepluimmaximum van de wervelbedovens eerder in de grootte-orde van het depositiepluimmaximum van de roosterovens zou liggen. Deze veronderstelling lijkt aannemelijk aangezien voor de wervelbedovens een gelijkaardige rookgaszuivering vooropgesteld wordt als voor de roosterovens;

licht, warmte en stralingen:

een gedeelte van de verbrandingswarmte wordt nuttig gebruikt als proceswarmte en voor de productie van stoom en/of elektriciteit. Het overige deel gaat verloren als rechtstreekse ketelverliezen, via de schoorstenen en bij elektriciteitsproductie ook via de aerocondensator. De verliezen via de ketel en de schoorstenen van de roosterovens in de referentiesituatie bedragen respectievelijk ca. 4% en ca. 20 % van de totale geproduceerde warmte. In de geplande situatie komen daar nog de verliezen van de wervelbedoven bij, welke in dezelfde grootte-orde liggen als deze van de roosterovens in de referentiesituatie. De warmtelozingen beperken zich tot de omgevingslucht, er wordt geen koelwater geloosd. Deze warmtelozingen zijn niet verwaarloosbaar. Er wordt echter getracht, in het kader van rationeel energiegebruik, zoveel mogelijk warmte te recupereren in de processen. Verder veroorzaakt Indaver geen beduidende effecten voor de discipline "licht, warmte en stralingen";

monumenten, landschappen en materiële goederen in het algemeen:

de wervelbedovens worden afzonderlijk opgericht en zullen visueel een nieuwe installatie zijn. Zij zullen echter geen bepalende landschappelijke impact hebben omdat de omgeving reeds als industrieel ervaren wordt;

Gelet op de ligging van de inrichting in een zeehavengebied type 2 volgens het gewestplan Sint-Niklaas – Lokeren, definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 8 september 2000;

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat er tijdens het openbaar onderzoek in eerste aanleg geen bezwaren werden geuit (er werd ook een informatievergadering gehouden);

Overwegende dat in de nieuwe oven de verbranding zou gebeuren van hoogcalorische bedrijfsafvalstoffen en hoog calorisch grof vuil dat vandaag hetzij gestort, hetzij afgevoerd wordt buiten het Vlaamse Gewest om in niet-gespecialiseerde co-incineratie-installaties te worden ingezet; dat het anderzijds het hoog calorisch residu betreft van mechanisch biologisch gescheiden huishoudelijk afval waarvoor heden geen gepaste verwerkingsmogelijkheid aanwezig is;

Overwegende dat het MFR werd opgesteld voor de oprichting van een wervelbedoven met twee lijnen voor de verbranding van enerzijds circa 240.000 ton/jaar hoogcalorische residuen afkomstig van het mechanisch en/of biologisch voorbehandelen van huishoudelijke restafval en andere brandbare, niet-recycleerbare bedrijfsafvalstoffen, en anderzijds van circa 120.000 ton/jaar waterzuiveringsslibs, afkomstig van openbare installaties en bedrijven;

Overwegende dat de exploitant bij de projectuitwerking besliste om het oorspronkelijk concept te wijzigen; dat er 3 ovenlijnen (gefluidiseerd bed) zullen worden geïnstalleerd; dat de verhouding WZI-slibs – hoogcalorische afvalstoffen werd gewijzigd naar 233.000 ton/jaar slibs – 233.000 ton/jaar hoogcalorische afvalstoffen;

Overwegende dat er een (aanvullende) evaluatienota werd opgesteld en conform werd verklaard op 9 april 2001;

Overwegende dat het concreet gaat om de exploitatie van een wervelbedoven met een nominaal thermisch vermogen van 143,5 MW en een minimale elektriciteitsproductie van 29 MW voor de situatie waarbij 233.000 ton/jaar hoogcalorische afvalstoffen en circa 233.000 ton/jaar waterzuiverings-slibs worden verwerkt;

Overwegende dat in de installatie hoogcalorische bedrijfsafvalstoffen en hoogcalorisch grofvuil zal worden verbrand; dat ook de hoogcalorische fractie die vrijkomt bij de biologische-mechanische voorbehandelingstechnieken zal worden verwerkt; dat om dit hoogcalorisch afval te kunnen verwerken er water dient toegevoegd te worden om de temperatuur niet te hoog te doen oplopen (zandbed zou kunnen smelten); dat dit water zal toegevoegd worden onder de vorm van slibs;

Overwegende dat de wervelbedoven uit 3 identieke ovenlijnen zal bestaan; dat de gassen een verblijftijd van minstens 2 seconden bij 850 °C zullen hebben; dat een deel van de rookgasstroom na de mouwfilter terug naar de wervelbedoven wordt gevoerd om de temperatuur te beheersen; dat het niet brandbaar deel van de afvalstoffen onderaan de oven met een gedeelte zand wordt afgevoerd; dat na afzeving van de grove delen het zand terug in de oven gebracht wordt;

Overwegende dat de rookgassen de oven verlaten op minstens 850 °C ; dat zij een stoomketel doorlopen voor recuperatie van de warmte-energie; dat hierbij de rookgassen worden afgekoeld tot circa 250 °C; dat in het MER wordt gesteld dat de energie zou worden verstreemd via een turbine met alternator en/of dat stoom aan derden zou worden geleverd; dat de elektriciteitsproductie van dit project wordt geïntegreerd in het energieverbond dat Indaver te Beveren beheert;

Overwegende dat de installatie zal bestaan uit 3 identieke ovenlijnen die opgebouwd zijn uit volgende onderdelen: een wervelbedoven, een stoomketel, een rookgaswassing, een turbine (gemeenschappelijk voor de 3 lijnen) en een schouw (drie rookgaskanalen, gebundeld in één schoorsteenmantel met een hoogte van 50 m hoog) met vier staalnamepunten voor de nodige metingen;

Overwegende dat in de ministeriële beleidsbrief betreffende onderhavige problematiek het volgende is gesteld: "Na droging en vergisting blijft er afval over. De verbranding hiervan moet gebeuren tegen dezelfde strenge emissienormen die nu bestaan voor de huisvuilverbrandingsinstallaties. Deze blijven strikt gecontroleerd op het respecteren van de opgelegde normen"; dat onderhavig project dus kadert binnen het door de minister vastgestelde beleid;

Overwegende dat voor de toetsing van de verwachte emissies werd gekeken naar zowel de voorschriften van titel II van het Vlarem als naar de grenswaarden die vermeld staan in de Europese Richtlijn 2000/76/EG betreffende de verbranding van afval; dat er volgens de deskundigen geen overschrijdingen op de normen te verwachten zijn;

Met betrekking tot de NOx-emissie:

Overwegende dat de rookgaswassing zal bestaan uit achtereenvolgens een sproeidroger voor kalkmelk, een injectiesysteem voor actieve kool, een mouwenfilter, een zuig-/trekventilator en een tweetraps natte gaswassing; dat er ook een injectiemogelijkheid wordt voorzien voor ammoniakal water (Niet-katalytische NOx-verwijdering, verder SNCR genoemd) om indien nodig de NOx-emissie beneden de 200 mg/Nm³ te brengen;

Overwegende dat de VITO, in opdracht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest in de loop van 2000 twee BBT-studies heeft uitgevoerd; dat uit de BBT voor de verwerking van slib kan besloten worden dat een wervelbedoven voor de verwerking van slib in combinatie met hoog-calorisch afval als BBT kan beschouwd worden; dat uit de VITO-studie "Vergelijking van verwerkingsscenario's voor restfractie van HHA en niet-specifiek categorie II-bedrijfsafval" dient geconcludeerd dat scheiden en vergisten of biologisch drogen en scheiden, gekoppeld aan een wervelbedoven, beter of even goed scoren dan de roosteroven met selectief katalytische reductie (SCR) van NOx; dat deze daarom als BBT werden aangeduid;

Overwegende dat in het MER gesteld wordt dat het vanuit milieu-oogpunt aan te bevelen is een deNOx-installatie te plaatsen; dat trouwens volgens de Europese Richtlijn 2000/76/EG een norm voor NOx van 200 mg/Nm³ van kracht wordt vanaf 2005; dat de exploitant vanaf die datum er zeker aan zal denken te voldoen en er nu dus al beter rekening mee kan houden; dat dit gebeurd is; dat trouwens in het bestreden besluit een NOx-norm van 200 mg/Nm³ werd opgelegd; dat dit impliceert dat een SNCR voldoende zal zijn;

Overwegende dat een katalytische deNOx-installatie (SCR) een beter rendement heeft naar NOx-verwijdering en met een SCR een norm van 70 mg/Nm³ kan gehaald worden; dat Indaver niet opteert voor een SCR, in hoofdzaak om volgende redenen:

- de 7 maal hogere investeringskost (1,5 miljoen euro versus 10 miljoen euro) en 10 maal hogere werkingskost (100.000 euro versus 1 miljoen euro)
- de negatieve impact op het energetisch rendement, omwille van de noodzakelijke rookgasheropwarming en het hogere elektriciteitsverbruik van de trekventilator door het ladingsverlies over de SCR;
- de geproduceerde afval (katalysatormassa)
- de ideale ovencondities in een wervelbedoven om de DeNOx-reactie te laten doorgaan (uiteengezet in bijlage 6 van het MER);

dat de kosten-effectiviteit van het plaatsen van een SCR in de huidige configuratie met een wervelbedoven laag is; dat door het grotere energieverlies de winst aan NOx-reductie deels wordt teniet gedaan door de bijkomende emissies nodig voor het grotere energieverbruik;

Overwegende dat het daarom niet aangewezen is de plaatsing van een SCR te verplichten; dat anderzijds volgens de inschatting van de aanvrager de opgelegde Nox-norm met zekerheid zal gehaald worden; dat Indaver een NOx-concentratie van 100 tot 150 mg/Nm³ in het vooruitzicht stelt; dat het aangewezen is, onder andere gelet op de te behalen reductie-doelstellingen tegen 2010 (Nationale Emissieplafonds), dat maximale inspanningen worden geleverd om de rookgaszuivering op een performante wijze te bedrijven; dat het daarom aangewezen is een strengere NOx-norm (dan de Europese norm van 200 mg/Nm³) op te leggen; dat een daggemiddelde van 150 mg/Nm³ en een jaargemiddelde van 125 mg/Nm³ een ambitieuze doch haalbare en milieutechnisch verdedigbare grenswaarde is;

Met betrekking tot de energierecuperatie

Overwegende dat in het dossier inclusief MER weinig aandacht wordt geschonken aan het energetisch rendement; dat uiteraard elektriciteit wordt geproduceerd en deels zelf wordt verbruikt en deels op het net wordt gebracht; dat de productie van hogedruk-stoom aan in de omgeving gevestigde bedrijven zowel thermodynamisch als economisch interessanter is dan verstroming van de energie; dat hiervoor uiteraard een aantal randvoorwaarden moeten vervuld worden: de afnemers zullen een bedrijfszekere levering van stoom eisen (de opsplitsing van het project van 2 naar 3 lijnen garandeert een meer bedrijfszekere levering) en Indaver dient zekerheid te hebben qua afname (wat kan opgevangen worden door de stoom om te leiden voor verstroming bij wegvallen van externe warmte-afnemers);

Overwegende dat een maximaal energetisch rendement moet nagestreefd worden; dat de mogelijke scenario's voor benutting van de energie niet werden bestudeerd en vergeleken, of toch niet in het aanvraagdossier werden vermeld; dat het daarom past dat een aanvullende studie wordt uitgevoerd hiervoor, binnen het anderhalf jaar na ondertekening van dit besluit, zodat eventueel wenselijke aanpassingen bij het concept en de bouw van de installatie nog kunnen meegenomen worden;

Met betrekking tot de geluidsproductie

Overwegende dat uit de aangepaste MER blijkt dat qua geluid uit de globale resultaten blijkt dat er voor de drie beoordelingsperioden in geen enkel beoordelingspunt een overschrijding van de strengste grenswaarde optreedt; dat het geluid van de drie wervelbedovens toch nog 9 dB(A) onder de strengste grenswaarde van 50 dB(A) blijft; dat rekening houdend met het betrouwbaarheidsinterval, het berekende specifieke geluid tenminste 6 dB(A) onder de strengste grenswaarde blijft; dat in de andere beoordelingspunten het specifieke geluid beduidend lager is en ongeveer 11 à 18 dB(A) onder de strengste grenswaarde blijft;

Met betrekking tot de berekende immissies van pollutanten in de omgevingslucht

Overwegende dat de immissieconcentraties voor NO_x in de geplande situatie geen noemenswaardige effecten zullen geven; dat deze ter hoogte van het pluim maximum berekend werden op circa 41 % van de richtwaarde van de WHO; dat door het verstrengen van de NO_x-norm de bijdrage nog lager zal zijn;

Overwegende dat de berekende SO₂-immissieconcentraties hooguit 11 % van de WHO-richtwaarde zullen bedragen;

Overwegende dat de depositie van dioxines ter hoogte van het depositiepluimmaximum voldoet aan de grenswaarden van de CEM en de WHO; dat er wel een overschrijding ten opzichte van de strengste richtwaarden van de CEM-WHO werd berekend van circa 26 %; dat er van uitgaande dat de werkelijke dioxine-uitstoot van de wervelbedovens beduidend lager zullen liggen dan de norm van 0,1 ng TEQ/Nm³, er wel aan deze richtwaarde zou voldaan zijn;

Met betrekking tot de opvolging van de dioxine-emissie

Overwegende dat de sectorale emissienormen voor de verbranding van huishoudelijk afval werden opgelegd in het beroepen besluit (VLAREM.V20A), met uitzondering van de norm voor NO_x, die dus wordt verstrengd; dat deze sectorale voorwaarden impliceren, conform artikel 5.2.3.3.6.1^o, d, dat een continue dioxinebemonstering moet worden voorzien met minstens 2-wekelijkse analyse;

Met betrekking tot de toetsing van de gevraagde capaciteit aan het afvalstoffenbeleid

Overwegende dat in het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 1997 – 2001 de nodige verbrandingscapaciteit werd berekend voor de verwerking van het niet-recupereerbaar huishoudelijk afval en categorie II bedrijfsafval; dat het RWZI-slib niet onder het toepassingsgebied van dit Uitvoeringsplan viel; dat voor deze afvalstof een afzonderlijk Uitvoeringsplan opgesteld is (momenteel in openbaar onderzoek);

Overwegende dat er op dit ogenblik een nieuw Uitvoeringsplan wordt voorbereid; dat hierin geopteerd wordt om het gebrek aan verwerkingscapaciteit in te vullen door de bouw van biologisch-mechanische voorbehandelingstechnieken, gekoppeld aan een wervelbedoven; dat dit project hierin past;

Overwegende dat de bouw van deze wervelbedinstallatie het huidige tekort aan verbrandingscapaciteit onmogelijk kan invullen; dat de verbrandingscapaciteit van deze installatie enkel tot gevolg zal hebben dat er minder brandbaar afval zal moeten worden gestort; dat er ook na de bouw van deze installatie nog een tekort zal zijn aan verbrandingscapaciteit en dat dit geen invloed zal hebben op het preventie- en recyclagebeleid;

Overwegende dat de capaciteit van deze installatie, vooral voor wat het slib betreft, in vraag wordt gesteld; dat OVAM echter in haar advies stelt dat het slibaanbod naar verbranding in 2010, bij maximale recyclage, 192.200 ton ds/jaar zal bedragen (inclusief slib van de papierindustrie), zodat duidelijk voldoende slib voorhanden zal zijn voor deze installatie;

Overwegende dat Indaver op pagina 15 van de Evaluatienota voor het MER van april 2001 een overzicht geeft van de hoeveelheden slib die in aanmerking komen voor deze installatie, nl:

- RWZI-slib: 28.000 ton ds/j die nu naar het buitenland wordt uitgevoerd
20.000 ton ds/j die nu gestort wordt of gebruikt als afdek bij storten
6.500 ton ds/j extra te verbranden in 2005
- Ander RWZI-slib: beschikbaar slib uit andere gewesten
- Ontinkings-slib van papierfabrieken: 48.000 ton ds/j
- (Niet-gevaarlijk) Slib van industrie: 12.000 ton ds/j, nu gestort of uitgevoerd naar het buitenland;

Overwegende dat met betrekking tot deze onderscheiden stromen het volgende moet gesteld worden, op basis van de gegevens van het Ontwerp Uitvoeringsplan Slib (UP Slib):

- RWZI-slib: in het ontwerp UP Slib wordt de capaciteit van de Indaver-ovens voor de slibfractie volledig voorbehouden voor RWZI-slib;
In het jaar 2000 gebeurde de verwerking van Vlaams RWZI-slib als volgt:
 - 22.700 ton ds gecoïncinerend buiten Vlaanderen (Duitsland en Wallonië)
 - 8.100 ton ds gecoïncinerend in Vlaanderen (Electrabel Mol)
 - 19.400 ton ds verbrand op de RWZI te Brugge
 - 2.600 ton ds verbrand in een roosteroven van Indaver Beverendus in totaal werd 52.800 ton ds verbrand, en verder werd 12.000 ton ds gestort en 12.000 ton ds gebruikt als afdek in storten (NI);
De prognoses in het UP Slib voor 2010 leiden tot een duidelijke verhoging van de RWZI-slibproductie en van de nodige verbrandingscapaciteit, zowel in het ladderscenario als in het terugvalscenario, zodat rekening houdend met de capaciteit op de RWZI te Brugge (20.000 ton ds/j) en met de onzekerheid in verband met coïncineratie in Electrabel-centrales, de door Indaver gevraagde capaciteit van 58.500 ton ds/j wellicht voor het overgrote deel al zal kunnen ingevuld worden met RWZI-slib;
- RWZI-slib uit andere gewesten: het UP Slib gaat uit van het principe van zelfvoorziening en programmeert de verwerkingscapaciteit voor het in Vlaanderen geproduceerde slib; het door Indaver vermelde mogelijke aanbod van 60.000 ton ds/j slib uit andere gewesten doelde op het RWZI-slib uit het Brussels gewest, waarvoor echter andere oplossingen worden of zijn uitgewerkt zodat deze stroom wegvalt;
- Ontinkings-slib van papierfabrieken: de huidige productie van ontinkings-slib van de papierindustrie (26.000 ton ds/j) is afkomstig van Stora Enso in Langerbrugge; ook de toename van deze stroom (+64.000 ton ds/j) wordt enkel voorzien op de rekening van Stora Enso; gezien Stora Enso recent vergund werd voor een verbrandingsinstallatie van

haar eigen slib, zal er geen aanbod van ontinkingslib van de papierfabrieken voor Indaver overblijven; deze stroom mag dus niet meegerekend worden;

- (Niet-gevaarlijk) Slib van industrie: afhankelijk van de toekomstige verdere beperkingen qua afzet in de landbouw, kan een belangrijke verhoging van deze stroom optreden in de toekomst; in het zogenaamde terugvalsscenario wordt voor 2010 een aanbod van slib van voedings- en textielindustrie voorzien van circa 45.000 ton ds/jaar; ook voor deze stroom kan de installatie van Indaver een oplossing bieden;

Overwegende dat Indaver op basis van bovenvermelde opmerkingen gevraagd werd een aangepast en realistischer weergave te geven van de slibstromen die mogelijks zouden verwerkt worden; dat voor het RWZI-slib van Aquafin reeds contracten bestaan voor 120.000 ton/j of 30.000 ton ds/j; dat een verdubbeling van deze aangeboden hoeveelheid realistisch is, gezien er geen zekerheid is over de coïncineratie in elektriciteitscentrales zoals besproken in het UP Slib;

Overwegende dat Indaver verder nog de verbranding voorziet van slibs uit de:

- papierindustrie (afkomstig van andere producenten dan Stora Enso)
- voedingsindustrie
- chemische industrie
- textielindustrie
- andere industrieën

dat dus niet alleen slibs bedoeld in het UP Slib maar ook slibs waarvan het beleid geregeld wordt in het UP Organisch-Biologisch Afval zouden worden verbrand; dat in elk geval de voorkeur moet gegeven worden aan de slibs uit het UP Slib, gezien voor de slibs van bijvoorbeeld de voedingsindustrie (die voldoen aan de VLAREA normen voor gebruik als meststof of bodemverbeterend middel) en van de andere industrietakken in het UP Organisch-Biologisch Afval andere verwerkingswijzen prioritair werden gesteld (compostering, vergisting, ...); dat daarom een aanvullende bijzondere voorwaarde wordt opgelegd zodat minstens 60 % van de beschikbare capaciteit voor verbranding van slibs wordt opgevuld door verbranding van RWZI-slib geproduceerd in Vlaanderen; dat anderzijds ook een maximum wordt opgelegd voor deze RWZI-slibs teneinde de nodige stimulans te laten bestaan voor de acties voorzien in het UP Slib qua preventie, recyclage en de optie van eindverwerking via coverbranding;

Overwegende dat voor wat betreft het hoogcalorisch afval, er zekerheid bestaat over het aanbod gelet op de geplande scheidings-/vergistingsinstallaties en de nog steeds aanzienlijke hoeveelheid bedrijfsafval die tot op heden in Vlaanderen wordt gestort;

Overwegende dat derhalve moet geconcludeerd worden dat de gevraagde installatie geen overcapaciteit zal creëren;

Met betrekking tot de aanvoer en afvoer via alternatieve transportmodi

Overwegende dat de aanvoer van de afvalstoffen, in totaal meer dan 450.000 ton/jaar, voor de beperking van het mobiliteitsprobleem best zoveel mogelijk dient te gebeuren via het water of het spoor; dat in het bestreden besluit is gesteld dat de aan- en afvoer zoveel mogelijk via het water dient te gebeuren; dat deze voorwaarde geen kwantitatieve norm inhoudt en derhalve moeilijk handhaafbaar is; dat in het MER zeer weinig aandacht besteed is aan deze alternatieven;

Overwegende dat de aanvoer van slib van diverse RWZI's, verspreid over Vlaanderen, wellicht moeilijk gebundeld kan gebeuren via spoor of waterweg; dat anderzijds de hoogcalorische fractie van een beperkt aantal installaties zal afkomstig zijn, onder andere van mechanisch-biologische voorbehandelingsinstallaties die huishoudelijk afval en ermee vergelijkbaar bedrijfsafval zullen verwerken; dat voor dit hoogcalorisch materiaal de aanvoer via waterweg mogelijk moet zijn; dat een principe-overeenkomst zou gesloten zijn met de NV Zeekanaal die het startschot zou vormen om een containerterminal uit te bouwen aan de Scheldekaai ter hoogte van de Kallo-sluis, met effectieve ingebruikname van de aanvoer van afval (voor andere installaties van Indaver B) voor het tweede semester van 2003;

Overwegende dat de geproduceerde residu's van de wervelbedovens volgens het MER op de eigen stortplaats (Deponie 3) zullen gestort worden; dat er dus geen afvoer is van (afval)stoffen;

Overwegende dat Indaver voor de aanvoer via waterweg uiteraard voor een stuk afhankelijk is van het aanbod en van het realiseren van de nodige infrastructuur aan de verzendende zijde; dat niettemin een politiek moet gevoerd worden om de aanvoer via wegtransport zoveel mogelijk te verminderen;

Overwegende dat voor de hoogcalorische afvalstoffen mogelijkheden zullen ontstaan gezien enkele scheidings- en vergistingsinstallaties langs waterwegen worden gepland; dat de Vlaamse overheid in elk geval opteert voor bevordering van alternatieve transportmiddelen voor afvaltransporten; dat dit onder meer kan worden gerealiseerd door het inschrijven van de verplichting van aanvoer via waterweg (of spoor) langs de verzendende zijde (wat mogelijk is conform artikel 3.3.0.1, §3 van titel II van het VLAREM), onder andere bij de vergunningen voor de scheidings- en vergistings-installaties;

Overwegende dat Indaver van zijn kant zeker een meer gedetailleerd onderzoek moet uitvoeren naar de mogelijkheden om de aanvoer via waterweg, en eventueel ook via het spoor, te laten gebeuren; dat hierbij als minimaal uitgangspunt moet gestreefd worden naar een percentage van aanvoer van 25% voor het hoogcalorisch materiaal via waterweg of spoor, gedurende de eerste 2 jaren van exploitatie, en daarna minimum 50%;

Overwegende dat een bijzondere voorwaarde in die zin wordt opgelegd;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de risico's voor de externe veiligheid, de hinder, de effecten op het leefmilieu, op de wateren, op de natuur en op de mens buiten de inrichting veroorzaakt door de gevraagde exploitatie tot een aanvaardbaar niveau worden beperkt mits naleving van de reeds opgelegde en de bijkomend voorgestelde milieuvoorwaarden;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep deels gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te wijzigen;

B E S L U I T :

Artikel 1. Het ontvankelijk bevonden beroep van ABLLO vzw (Actiecomité tot Beveiliging van het Leefmilieu op de LinkerOever), ondertekend door dhr. Willy Van Overloop en dhr. Erik Rombaut, aangetekend tegen de beslissing nr. 82/46003/233/1/A/10/RB/EDI van 23 augustus 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verklaren van de vergunning, voor een termijn verstrijkend op 12 november 2012, aan de nv Indaver B, gevestigd aan de Poldervlietweg z.n. te 2030 Antwerpen, voor het veranderen door uitbreiding van een bestaand en vergund industrieel afvalverwerkingsbedrijf, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Beveren (Kallo), afdeling 8, sectie A, nrs. 100d en 100e, aan de Molenweg z.n. -- Haven 1940 te 9120 Beveren-Waas (Kallo), met als voorwerp:

- de opslag en mechanische behandeling van niet-gevaarlijke afvalstoffen (trommelmolen, hamermolen en shredder);
- de opslag en verbranding, met of zonder energiewinning en met of zonder terugwinning van stoffen, van niet-gevaarlijk behandeld houtafval;
- de opslag en verbranding van niet-gevaarlijke afvalstoffen (stedelijk afval) met een verbrandingscapaciteit > 3 ton/uur;
- de opslag en verbranding, met of zonder energiewinning en met of zonder terugwinning van stoffen, van niet-gevaarlijke bedrijfsafvalstoffen die vergelijkbaar zijn met huishoudelijke afvalstoffen;
- de opslag en verbranding, met of zonder energiewinning en met of zonder terugwinning van stoffen, van andere niet-gevaarlijke afvalstoffen;
- het lozen van maximum 900 m³/jaar huishoudelijk afvalwater in oppervlaktewater (Dolso-beek);
- elektriciteitsproductie: bedoelde inrichtingen voor de elektriciteitsproductie (turbine) met een totaal geïnstalleerd vermogen van 33 MW;
- 8 transformatoren met een nominaal vermogen van 5 x 2.500 kVA, 6.000 kVA, 33.000 kVA en 40.000 kVA;
- vast opgestelde batterijen waarvan het product van het vermogen, uitgedrukt in Ah, met de klemspanning, uitgedrukt in V een totaal vermogen heeft van 30.000 Vah;
- luchtcompressoren en airconditioningsinstallaties met een totale geïnstalleerde drijfkracht van 488 kW (1 airco met een vermogen van 38 kW en 3 persluchtcompressoren met een vermogen van 150 kW elk);
- de opslag van maximum 1.000 l propaan in verplaatsbare recipiënten;

- de opslag van 252 m³ oxiderende, schadelijke, corrosieve en irriterende stoffen (5 m³ NaOH, 7 m³ HCl, 140 m³ CaO (kalk), 50 m³ ammoniakaal water (25 % oplossing) en 50 m³ ureum);
- de opslag van 30.000 l stookolie in een bovengrondse tank;
- vast opgestelde motorcn: 1 noodgenerator met een vermogen van 500 kW en 1 ketelvoedingswaterpomp met een vermogen van 250 kW;
- 3 stoomketels met elk een waterinhoud van 1.500 m³ rookgaszijdige volume en 100 m³ watervolume;
- 3 stoomtrommels met elk een inhoud van 15.000 l en 3 flash tanks met een inhoud van 2.000 l;
- 1 stoomturbine voor elektriciteitsproductie (vast geplaatste) met een totaal geïnstalleerd elektrisch vermogen van 33 MW;
- een bronbemaling die technisch noodzakelijk is voor ofwel de verwezenlijking van bouwkundige werken, ofwel de aanleg van openbare nutsvoorzieningen;

wordt deels gegrond verklaard.

Art. 2. De bestreden beslissing nr. 82/46003/233/1/A/10/RB/EDL van 23 augustus 2001 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen van bovenvermelde vergunning aan de nv Indaver B, gevestigd aan de Poldervlietweg z.n. te 2030 Antwerpen, voor het veranderen door uitbreiding van een bestaand en vergund industrieel afvalverwerkingsbedrijf, gelegen op de perceelen kadastraal bekend onder Beveren (Kallo), afdeling 8, sectie A, nrs. 100d en 100e, aan de Molenweg z.n. – Haven 1940 te 9120 Beveren-Waas (Kallo),

wordt gewijzigd als volgt .

De bijzondere milieuvoorwaarden in artikel 3, §3 van het beroepen besluit worden gewijzigd en aangevuld als volgt:

- In punt 21 ("Met betrekking tot de luchtmissies") wordt in de 2^e gedachtenstreep de emissiegrenswaarde voor NO_x van "200 mg/Nm³" vervangen door:
"150 mg/Nm³ als daggemiddelde en 125 mg/Nm³ als jaargemiddelde".
- Punt 23 ("Met betrekking tot de aan- en afvoer van de afvalstoffen") wordt aangevuld met volgende bepalingen:
"
- Uiterlijk op 31 maart 2003 dient een mobiliteitsstudie ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse minister voor Leefmilieu, opgesteld door een hiervoor erkend deskundige, waarin alle mogelijkheden worden onderzocht om aan- en afvoer via waterweg of spoor te laten gebeuren, met opsplitsing over de diverse stromen, onderzoek van de noodzakelijke randvoorwaarden, en vermelding van de mijlpalen voor de realisatie van deze randvoorwaarden.

- Gedurende de eerste 2 jaren na de ingebruikname van de installatie dient minimaal 25 % van het hoogcalorische afval aangevoerd via het water of het spoor.
Vanaf het derde jaar dient dit percentage verhoogd tot 50 % . "
- Er wordt een punt 24 toegevoegd luidend als volgt:
" 24. Uiterlijk op 30 september 2003 dient een energiestudie ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse minister voor Leefmilieu, opgesteld door een hiervoor erkend deskundige, waarin alle mogelijkheden worden onderzocht om een zo groot mogelijk energetisch rendement van de installatie te realiseren. Hierbij worden ook verschillende mogelijkheden tussen 100 % verstroming tot 100 % stoomafname door derden vergeleken qua overallrendement. "
- Er wordt een punt 25 toegevoegd luidend als volgt:
" Wat de slibs betreft, dient minimum 60 % en maximum 75 % van de voorziene slibverbrandingscapaciteit ingevuld te worden door slibs afkomstig van rioolwaterzuiveringsinstallaties in Vlaanderen."

Art. 3. De overige bepalingen van het beroepen besluit worden bevestigd.

Art. 4. Dit besluit wordt genoteerd in de rand van het notulenboek van de bestendige deputatie tegenover de notulering van de bestreden beslissing.

Brussel,

07 APR. 2002

de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA